

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl JUDr. Evou Kučerovou jako samosoudkyní v právní věci žalobce A [redacted], s.r.o. IČ: [redacted] se sídlem [redacted], [redacted], zastoupeného Mgr. Alanem Vitoušem, advokátem se sídlem Dukelských hrdinů 23, Praha 7, proti žalovanému Miloši S [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], zastoupeného JUDr. Ondřejem Bultasem, advokátem se sídlem Ruská 40, Praha 10, o zaplacení 377.640,-Kč s příslušenstvím,

t a k t o:

- I. Žaloba, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci 377.640,-Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,75% ročně z částky 377.640,-Kč od 1.1.2011 do zaplacení, s e z a m í t á .**
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady tohoto řízení ve výši 54.590,40Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalovaného.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se domáhal zaplacení shora uvedené částky s příslušenstvím proti žalovanému. Uvedl, že jako společnost, zabývající se pronájmem motorových vozidel, dne 13. 7. 2009 uzavřel se žalovaným smlouvu o nájmu dopravního prostředku Škoda Superb v režimu obchodního zákoníku. Na základě výše uvedené smlouvy užíval žalovaný vozidlo Škoda Superb ve vlastnictví žalobce se závazkem platit žalobci nájemné ve výši 1.950,- Kč + DPH za každý den nájmu motorového vozidla. Žalovaný však nájemné řádně a včas neplatil, proto došlo ze strany žalobce k výpovědi nájemní smlouvy ke dni 31.7. 2010. Žalovaný byl zároveň vyzván k úhradě dlužné částky v celkové výši do 31.12. 2010 ve výši 377.640,- Kč. Žalovaný ani přes tuto výzvu ničeho neuhradil. Žalobce proto nárokuje ode dne následujícího po dni splatnosti, tj. od 1.1. 2011 i zákonný úrok z prodlení.

Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Uvedl, že pro žalobce pracoval pouze jako zaměstnanec, sám nepodniká. Po uzavření pracovní smlouvy byl nucen uzavřít i smlouvu o nájmu motorového vozidla ve vlastnictví žalobce, pro kterého pracoval jako řidič. Do dne ukončení nájemní smlouvy žalovaný nájemné řádně a včas hradil. Dne 11. 10. 2009 došlo

k ukončení pracovního poměru a téhož dne i k odevzdání předmětu nájmu, vozidla Škoda Superb, žalobci. O předání byl mezi stranami sepsán protokol, který si však žalobce ponechal. Žalovaný dále vznesl námitku započtení mzdy vůči žalobci - žalobce se zavázal platit žalovanému měsíční mzdu ve výši 1.990,- Kč, třikrát mu ji ale nezaplatil.

Z výpisu z živnostenského rejstříku vzal soud za prokázané, že žalovaný je osobou zapsanou v živnostenském rejstříku se vznikem živnostenského oprávnění k datu 18. 7. 2011.

Ze smlouvy o nájmu dopravního prostředku ze dne 13.7. 2009 vzal soud za prokázané, že žalovaný uzavřel s žalobcem dne 13.7. 2009 smlouvu o nájmu dopravního prostředku, konkrétně vozidla Škoda Superb 1,9 TDI VIN [REDAKCE], RZ [REDAKCE]. Žalobce se dle této smlouvy zavázal přenechat nájemci (žalovanému) k dočasnému užívání od 14.7. 2009 do 31.7. 2010 výše uvedený osobní automobil. Nájemce (žalovaný) měl vůz pronajatý vždy na polovinu kalendářních dní daného měsíce a roku dle rozpisu pronajímatele (žalobce). Žalovaný se dle této smlouvy zavázal žalobci platit denní nájemné za pronájem vozidla ve výši 1.950,- Kč + DPH, splatné v denních splátkách vždy po uplynutí běžného dne pronájmu, v sídle provozovny pronajímatele (žalobce), v garážích hotelu [REDAKCE]. Smlouvu strany podřídily režimu obchodního zákoníku.

Z předložené Pracovní smlouvy a Přílohy k pracovní smlouvě ze dne 10.7. 2009 vzal soud za prokázané, že žalovaný byl zaměstnán u žalobce na pozici řidiče, s nástupem do práce ke dni 13.7. 2009. Pracovní úvazek činil 9 hodin týdně a zaměstnavatel (žalobce) se zavázal platit žalovanému (zaměstnanci) mzdu ve výši 1.990,- Kč měsíčně.

Z výpovědi pracovní smlouvy ze dne 11.10. 2009 vzal soud za prokázané, že žalobce ukončil dohodou k 11.10. 2009 pracovní poměr s žalovaným.

Z výpovědi svědka Jaroslava P [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], soud zjistil, že svědek byl zaměstnán jako řidič u žalobce v období od dubna 2009 do listopadu 2010, vypomáhal panu V [REDAKCE] jako zástupci žalobce tím, že vybíral od řidičů vždy po směně nájemné. Je mu známo, že žalobce uzavíral se svými zaměstnanci souběžně dvě smlouvy - pracovní a nájemní k vozidlu ve vlastnictví žalobce. V praxi se o jeden automobil střídali dva řidiči, kteří pracovali systémem krátký a dlouhý týden, což dohromady dávalo 15 dní v měsíci. Každý večer se automobil zaparkoval v garáži hotelu H [REDAKCE]. S vozidlem se jezdilo pro potřeby hotelu H [REDAKCE], potažmo hotelových hostů. Výše nájemného za vozidla byla stanovena na 2.350,- Kč a od poloviny července 2009 byla výše nájemného snížena na 1.800,- Kč. Nájemné se vybíralo po skončení dvou nebo tří dnů. Svědek vyhotovoval pro žalobce ukončení nájemní smlouvy k předmětnému vozidlu s žalovaným. Žalovaný vozidlo předal a odešel, od té doby byl automobil k dispozici jinému řidiči.

Z výpovědi svědka Milana P [REDAKCE], nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE], [REDAKCE], soud zjistil, že svědek pracoval u žalobce jako řidič, uzavřel se žalobcem pracovní a nájemní smlouvu, ale obě byl nucen ukončit, neboť téměř nic nevydělal. Ví o tom, že poté, co žalovaný odešel od žalobce, byl bezprostředně na jeho místo sehnán náhradník, který s vozidlem jezdil místo žalovaného. Svědek byl zaměstnán u žalobce jako zaměstnanec a neměl žádné živnostenské oprávnění. Nájem za vozidla činil 2.350,- Kč denně, tento nájem byl od poloviny července 2009 snížen na 1.800,- Kč denně.

Z výpovědi svědka Tomáše L [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], soud zjistil, že taktéž v minulosti pracoval jako řidič pro žalobce, nájemné se platilo po

ukončení směny a změny nájemného probíhaly ústně. Krátce po odchodu žalovaného nastoupil do zaměstnání na pozici žalovaného jako řidič téhož vozidla David D[REDACTED].

Z výpovědi Martina J[REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], soud zjistil, že i tento svědek pracoval jako řidič u žalobce a to v období, kdy tam pracoval i žalovaný. Pamatuje si, že žalovaný od žalobce odešel na podzim roku 2009. Nájemné bylo placeno vždy, když skončila směna. Poté, co žalovaný ze zaměstnání odešel, nastoupil na jeho místo nový řidič – David D[REDACTED]. Svědek pracoval u žalobce jako zaměstnanec a žádné živnostenské oprávnění nemá.

Z "výpovědi pracovní smlouvy dohodou" bylo prokázáno, že žalovaný u žalobce ukončil pracovní poměr ke dni 11. 10. 2009.

Z Pracovní smlouvy ze dne 1.11.2009 a ze Smlouvy o nájmu dopravního prostředku z téhož dne, uzavřené mezi žalobcem na straně jedné a Davidem D[REDACTED], nar. [REDACTED], na straně druhé, bylo prokázáno, že mezi žalobcem a Davidem D[REDACTED] byla dne 1.11.2009 uzavřena kromě pracovní smlouvy též Smlouva o nájmu vozidla Škoda Superb 1,9 TDI VIN [REDACTED], RZ [REDACTED].

Z příjmových pokladních dokladů, opatřených razítkem žalobce, o tom, že žalobce platil žalovanému různě vysoké částky v konkrétních dnech v období od 17. 9.2009 do 11. 10. 2009, nebyly prokázány žádné právně významné skutečnosti pro toto řízení.

Po zhodnocení provedených důkazů vzal soud za prokázaný skutkový závěr, podle něhož žalobce uzavřel se žalovaným jako s nepodnikatelem pracovní smlouvu na 9 hodin týdně (na pozici žalovaného – řidiče) a zároveň smlouvu o nájmu výše označeného vozidla se závazkem žalovaného platit žalobci denní nájemné ve výši 1.950,- Kč + DPH, splatné denně vždy po uplynutí běžného dne pronájmu v garážích hotelu H[REDACTED]. Žalovaný pracoval pro žalobce jako řidič, využíval k tomu vozidlo ve vlastnictví žalobce, za pronájem vozidla žalobci platil. Vozidlo používal výhradně v souladu s pracovní smlouvou, tzn. pro potřebu hotelu H[REDACTED], k soukromým účelům nikoliv - vždy po konci pracovní doby vozidlo zaparkoval do garáže hotelu H[REDACTED]. Pracoval systémem "krátký – dlouhý týden" a o vozidlo se dělil s svým kolegou, který měl se žalobcem uzavřené obdobné smlouvy (tedy pracovní a nájemní). Takto ve dvojici se o vozidla střídali i ostatní zaměstnanci žalobce, působící na stejných pracovních postech jako žalovaný. V průběhu měsíce října došlo k ukončení pracovního poměru, žalovaný přestal pro žalobce pracovat a přestal tím pádem využívat vozidlo ve vlastnictví žalobce, které bylo předmětem nájmu. Během několika málo dnů bylo pracovní místo žalovaného obsazeno jiným zaměstnancem Davidem D[REDACTED], který začal předmětné vozidlo řídit a využívat jako řidič pro hotel H[REDACTED] namísto žalovaného.

Podle ustanovení § 630 občanského zákoníku, smlouvu o nájmu dopravního prostředku se pronajímatel zavazuje přenechat nájemci dopravní prostředek k dočasnému užívání a nájemce se zavazuje zaplatit úplatu (nájemné).

Žalobce tvrdil, že dluh žalovaného na nájemném je za měsíc červenec 2009 ...8.100,- Kč, za měsíc srpen 2009.... 12.240,- Kč, za měsíc září 2009.... 9.900,- Kč, za měsíc říjen 2009..... 21.420,- Kč, za měsíc listopad a prosinec 2009 za každý z těchto měsíců..... 37.440,- Kč, za měsíc leden 2010.... 35.100,- Kč, za měsíc únor až duben 2010 za každý z těchto měsíců .....37.440,- Kč, za měsíc květen 2010..... 35.100,- Kč, za měsíc červen 2010..... 37.440,- Kč a za měsíc červenec 2010... 35.100,- Kč. Jelikož žalobce požadoval po žalovaném zaplacení předmětné částky z titulu dlužného nájemného, musel soud nejprve vyřešit jako předběžnou otázku dobu trvání nájemní smlouvy a výši sjednaného nájemného.

Teprve potom mohl přistoupit ke zkoumání, zda žalovaný na nájemném dluží a pokud ano, jak vysokou částku.

Pokud jde o dobu trvání nájemního vztahu, soud uvěřil žalovanému, že k faktickému ukončení nájemního vztahu mezi ním a žalobcem došlo ke dni 11.10.2009, tedy ke stejnému dni, jako byl ukončen pracovní poměr žalovaného u žalobce. Tvrzení žalovaného bylo jednoznačně podpořeno výsledkem svědků, kteří se k otázce ukončení nájemního vztahu mezi spornými stranami vyjádřili zcela ve shodě a jednoznačně. Soud neměl důvod svědkům, neuvěřit, jejich výpovědi se logicky doplňovaly a vyzněly shodně, navíc byly učiněny osobami, které se pohybovaly ve stejném prostředí jako žalovaný a působily na stejných nebo blízkých pracovních místech. Uvedenému závěru nahrává i prokázaná skutečnost, že přesně do této doby žalovaný nájemné řádně platil, později už ne.

Ohledně výše nájemného soud učinil závěr, že i v tomto směru se žalovanému podařilo unést důkazní břemeno o svém tvrzení, že mezi stranami došlo od poloviny července 2009 - ústně - ke snížení původně dohodnutého nájemného z částky 1.950,- Kč bez DPH na částku 1.800,-Kč bez DPH. Následně pak zase došlo ke zvýšení na 2.000,- Kč měsíčně (bez DPH), ale to až v době, kdy žalovaný v pracovním poměru u žalobce nebyl. Všechny tyto skutečnosti byly prokázány svědeckými výpověďmi shora jmenovaných svědků. Soud neměl důvod svědectví zpochybňovat.

Při zkoumání existence dluhu bylo pro soud významné svědectví svědka P [redacted] v tom smyslu, že ani tomuto svědkovi nebylo nic známo o dluhu žalovaného vůči žalobci. Dle názoru soudu, protože tento svědek nájemné denně vybíral, měl –li by žalovaný po dobu trvání nájemního vztahu dluh, jistě by o tom věděl a tato skutečnost by se neprodleně dostala na vědomí především žalobci. Soudu se jeví jako velmi logický závěr, který svědek P [redacted] učinil – totiž že v tom případě by žalobce se žalovaným velmi rychle pracovní poměr rozvázal. To se ale prokazatelně nestalo. Svědeckými výsledky všech shora jmenovaných svědků bylo rovněž zjištěno, že vozidlo, které bylo předmětem nájmu mezi stranami, ihned po ukončení pracovního poměru ze strany žalovaného začal využívat jiný zaměstnanec žalobce. V kontextu všech těchto důkazů soud nespatořoval důvod pro provádění důkazu výsledkem svědka V [redacted] jako zástupce žalobce. Tento svědek by se nemohl k otázce existence dluhu žalovaného vyjádřit kompetentněji nežli svědek P [redacted], který nájemné od žalovaného fakticky vybíral a který soudem vyslechnut byl. Ani pokud jde o ukončení nájemní smlouvy, soud nepovažoval tento výsledek za potřebný, když bylo výsledkem všech výše uvedených svědků jednoznačně prokázáno faktické užívání vozidla jiným řidičem zhruba od poloviny října 2009.

Z uvedeného logicky plyne, že žalovaný dne 11.10.2009 spolu s ukončením obou smluvních vztahů vozidlo, které bylo předmětem nájmu, žalobci předal a k tomuto datu nájemní smlouva mezi žalobcem a žalovaným zanikla. Podle názoru soudu žalovaný tvrzení žalobce ve všech směrech úspěšně vyvrátil, unesl důkazní břemeno, které na něm spočívalo, bránil –li se předloženým důkazům ze strany žalobce. Není rozhodující, že žalovaný neměl k dispozici "Protokol o ukončení nájemního vztahu", protože, jak bylo prokázáno, žalobce tento doklad vydával jen velice neochotně a ne každému. Takový postup žalobce ale nemůže být k tíži žalovanému, Protokol o ukončení nájemního vztahu byl v řízení spolehlivě nahrazen jinými důkazními prostředky – svědeckými výpověďmi, jak výše uvedeno. Svědkové se soudu jeví jako věrohodní, bez výrazně kladného či naopak záporného vztahu k některé ze stran. Nebyl důvod o pravdivosti svědeckých výpovědí pochybovat.

Za situace, kdy bylo prokázáno trvání nájemného vztahu mezi spornými stranami pouze v době od 14.7.2009 do 11.10.2009 bez existence dluhu k tomuto dni, neshledal soud nárok žalobce na zaplacení nájemného po dobu od července 2009 až do 31.7. 2010 důvodným. Proto byla žaloba zamítnuta.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř. Úspěšnému žalovanému soud přiznal náklady, spojené s řízením - v tomto konkrétním případě odměnu za právní zastoupení dle vyhl. č. 484/2000 Sb. v platném znění 43.460,- Kč, 4 režijní paušály po 300,- Kč dle vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, dále náhrada za promeškaný čas (5 půlhodin) dle téže vyhlášky, 500,- Kč cestovné na trase Praha - Kladno a zpět, celkem bylo takto cestováno 1x, cesta tam a zpět 78 km, průměrná spotřeba paliva 5,3 litru /100km, cena paliva 34,70Kč /1 litr paliva, náhrada za 1 km 3, 70 Kč, cestováno osobním automobilem tov. zn. Škoda Octavia RZ [REDACTED]. Podle § 137 odst. 3 o.s.ř. náleží žalobci 20% DPH z nákladů řízení, neboť právní zástupce úspěšného účastníka řádně prokázal, že je plátcem této daně.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu ve dvojím vyhotovení. Nebude –li plněno dobrovolně, lze podat návrh na exekuci nebo na výkon rozhodnutí.

V Kladně dne 2. května 2012

JUDr. Eva Kučerová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Jana Benedová